

המעשה הוא העיקר

ט' כסלו - יום ההולדת וההילולא -

דאדמו"ר האמצעי

י' כסלו - חג הגאולה¹ - דאדמו"ר האמצעי
למהר הגאולה

א. יש לנצל זמן זכאי ומסוגל זה - ט' וי"ד כסלו - כדי להוסיף עוד יותר ב"מעשינו ועבודתינו" למהר ולזרז עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקניו².

ב. כדאי לקשר את חג הגאולה די' כסלו, עם הוספה - שלא בערך - בלימוד התורה וקיום המצוות, ובמיוחד בהפצת התורה והיהדות, והפצת המעיינות חוצה³.

לימוד תורתו

ג. ביום ההולדת וביום ההילולא של אדמו"ר האמצעי, להוסיף בלימוד תורתו, ודוקא באופן של "רחובות הנהר"⁴ דיבנה [וכל המרבה הרי זה משובח]⁵.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ראה ש"פ ויצא תשנ"ב הערה 147 - התוועדיות ע' 353: "שבגלל ההסתלקות לא חגגו הגאולה בשנה הראשונה ב"רעש", כידוע. אבל בשנים שלאחרי זה, חגיגת הגאולה (בי"ד כסלו) היא בכל הרעש, ובפרט היא באה למחרת ט' כסלו, יום ההולדת ויום ההילולא שלו".

2) שיחת ט' וי"ד כסלו תש"נ - התוועדיות ע' 443.

3) ש"פ ויצא, י"א כסלו תש"נ - התוועדיות ע' 454: "ומעשה אבות החסידות סימן לבנים - מזה מקבל כל יהודי כח שתהי' אצלו "גאולה" בכל עניינו. . . שישתחרר מכל ההגבלות בזה, ולהוסיף בזה באופן דילכו מחיל אל חיל, עד באופן שלא בערך, כך שבערך לזה נחשבת עבודתו הקודמת כ"מאסר" (הגבלה)".

4) להעיר משיחת ט' חשוון תשנ"ב - שיחות קודש ע' 270-2: "אע"פ שעבודת המוחין היא דוקא לעת"ל, הרי כבר עתה מתכוננים לזה, ע"י שלומדים את העניינים דעבודת המוחין בפני-עצמם (ולא רק כפי הנדרש לשלימות המידות) כפי שהם מבוארים בארוכה בתורת החסידות - בכלל, ובמיוחד במאמרי אדמו"ר האמצעי, באופן של "רחובות הנהר". . . ונוסף ללימוד - להשתדל גם עד כמה שאפשר להביאם לפועל בעבודת המוחין. . . וזהו גם הטעם בפשטות, למה שמצינו בכמה דרושים בתורת החסידות - ובפרט בדרושי אדמו"ר האמצעי "רחובות הנהר", שכמה מהם נדפסו דוקא לאחרונה - שהם מדברים דוקא בעניינים העמוקים שבפנימיות התורה הקשורה עם עבודת המוחין דוקא. . . וכמו כן, להוסיף עוד יותר בכך שהלימוד יהי' דוקא מתוך רחבות בגשמיות עד כמה שתלוי בו. וע"י שהוא משתדל לעשות את התלוי בו, הקב"ה משפיע לו הצלחה עד כדי כך, שע"י

ד. הלימוד בזה [הנ"ל אות ג] שייך לכל יהודי ויהודי, אנשים ונשים (שלימוד החסידות והפצת המעיינות חוצה שייכים בפשטות גם לנשי ובנות ישראל, ובפרט כשעל-ידי זה אתי מר דא מלכא משיחא)⁶.

ה. בודאי ילמדו המאמר ד"ה "פדה בשלום" דבעל הגאולה בפנים (נוסף על מה שלמדוהו כבר), באופן דאותיות בהירות ומחכימות כו"⁷.

גדול תלמוד שמביא לידי מעשה

ו. לקבל החלטות טובות להוספה והתחזקות בג' הקווים - תורה עבודה וגמילות חסדים, כדרשת חז"ל עה"פ "פדה בשלום" (הד"ה דדרושי הגאולה): "כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הציבור מעלה אני עליו כאילו פדאני לי ולבני כו"⁸.

ז. וכן הדגשה מיוחדת על תפלה בציבור, כמודגש במאמר חז"ל הנ"ל "המתפלל עם הציבור", [ותפלת למעלה מעשרה נעלית מתפלת עשרה], כי "ברוב עם הדרת מלך"⁹.

ח. הדגשה נוספת בקו העבודה - השייך במיוחד לי' כסלו - הוא עבודת התפלה, שעבודתו תהי' ביגיעה רבה כל כך, עד שמגופו הגשמי תנטוף זיעה, כפי שמצינו אצל בעל הגאולה¹⁰.

טרח קלה ביותר כטירחת פעולת אצבע אחת - הרי הוא זוכה לרחבות בפרנסה גשמית, וממילא ע"ז - רחבות המוחין, ועאכ"כ רחבות בעבודת המידות".

5) וראה שיחת י"ד כסלו תשמ"ח - התוועדיות ע' 579-80: "גם ע"פ הלכה יש דין קדימה לעניינים שהזמן גרמא, הלכות חג בחג, הלכות חג הגאולה בחג הגאולה. . . ובנוגע לפועל, ובפשטות - לאחרי כל אריכות הדיבור, יש לקחת (או לשאול) ספר, וללמוד באחד מהדרושים שבספר וכל המרבה הרי זה משובח".

6) ש"פ ויצא ט' כסלו תשנ"ב - התוועדיות ע' 355.

7) ש"פ ויצא, י' כסלו תשמ"ט - התוועדיות ע' 407: "...שמאמר זה [פדה בשלום שבספרו שערי תשובה ח"א (שער התפלה) מט"א ואילך] נדפס ונתפרסם עוד בחייו, ובודאי ילמדוהו וכו". וראה שיחת י"ד כסלו תשמ"ח - התוועדיות ע' 580: "ובנדוד לימוד בתורת בעל הגאולה, ובמיוחד בדרושים הקשורים עם הגאולה (ד"ה "פדה בשלום נפשי גו") ובפרט שבעל הגאולה עצמו הכין את המאמרים לדפוס וצוה שידפיסום בפועל".

8) שיחת י' כסלו תשמ"ח - התוועדיות ע' 579. וראה שיחת ט' כסלו תשמ"ט - התוועדיות ע' 395: "ובודאי שכא"א יוסיף גם מדילי, עד להוספה באופן של הרחבה - בהתאם לענינו של אדמו"ר האמצעי, "רחובות הנהר", שצ"ל הרחבה בכל העניינים".

9) שיחת י' כסלו תשמ"ח - התוועדיות ע' 581: "שאע"פ ש"ונקדשתי בתוך בני ישראל, כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה", מ"מ, תפלת למעלה מעשרה נעלית מתפלת עשרה, ועד לדרגא הנעלית שבתפלת הציבור - ששים ריבוא ישראל". עיין שם הטעם לזה.

10) שיחת י' כסלו תשמ"ח - התוועדיות ע' 582: "ידוע הסיפור אודות בעל הגאולה (שסיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר), שבשעת התפלה לא הי' נע וזע מאומה, וביחד עם זה מרוב עוצם תפילתו נטפה זיעה מקצה השטריימל שלו. ומכאן לומדים עד כמה שיש להתעסק בעבודת התפלה, שעבודתו כו".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת בת דודי מרת רייזל (ראזע) ב"ר צבי הירש ע"ה ריווקין נפטרה ביום י"ב כסלו ה'תשס"ג ת. נ. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ט. ללמוד מאדמו"ר האמצעי¹¹ - שאצל כל אחד תהי' השתדלות מיוחדת, שבעניניו הגשמיים יורגשו החמימות והחיות הנובעות מה"אידישקייט" וה"חסידישקייט" שלו, עד באופן שהם דבר אחד ממש¹².

י. מובן שכל זה [צריך להיות] בזריות ובמהירות ע"ד לשון המשנה "הוי רץ למצה", ולחטוף ולנצל כל רגע ורגע במשך כל היום - לענינים אלו¹³.

התוועדויות חסידיות¹⁴

יא. לארגן בכל מקום ומקום התוועדויות חסידיות (החל) בחג הגאולה של י' כסלו, ולדבר וללמוד שם בתורתו של בעל הגאולה, ולקבל החלטות טובות בכל ענינים טובים (הנ"ל)¹⁵.

יב. [וכן] לקבל החלטות המתאימות לקבוע התוועדויות חסידיות, והתוועדויות גדולות, ב"ט כסלו, חג הגאולה של אדמו"ר הזקן¹⁶.

יג. לראות לעשות כן בכל מקום ומקום עד אפילו בפניה נידחת - באופן שכל פינה בעולם (גשמיות העולם) בה מצויים

11 "אשר אצלו בא לידי ביטוי שלימות עבודתו בתורת החסידות בגשמיות הגוף והעולם" ממלא שנותיהם מיום ליום" - שאצל כל אחד תהי' השתדלות מיוחדת לבטא את הרוחניות וה"חסידישקייט" שלו בגשמיות שלו, שבעניניו הגשמיים, ובזמן ובמקום הגשמיים שלו, יורגשו החמימות. . . עד לאופן שלא יהי' ביניהם כל פירוד כלל, אלא יהיו דבר אחד ממש".

12 ש"פ ויצא ט' כסלו תשנ"ב - התוועדויות ע' 355: "כיון שחיבור הנשמה וגוף, ורוחניות וגשמיות, כבר ישנם בשלימות, והכל כבר מוכן לגאולה - צריך לעשות דברים שיגלו זאת בפועל ממש". עיין בהשיחה שם בארוכה על עוד דוגמאות של חיבור גשמיות ורוחניות אצל אדמו"ר האמצעי.

13 שיחת י"ד כסלו תשמ"ח - התוועדויות ע' 572: "המעשה הוא העיקר": יש לנצל יום זכאי זה - יום גאולתו של אדמו"ר האמצעי. . . להוספה בכל עניני טוב וקדושה. . . כולל ובמיוחד - קבלת החלטות טובות להמשיך ולהוסיף בלימוד תורתו של בעל הגאולה. וכמובן שכל. . . אלא, שכדרכו של ה"קלוגיקער" הוא בא בטענה - מהי ההדגשה לנצל את היום לעבודת ה' - והרי "והיו ימיו מאה ועשרים שנה", ובשנים הבאות הוא גם יוכל לעסוק בעניני י"ד כסלו. ועד שבהם הוא יוכל להשלים מה שהחסיד בשנים שלפנ"ז, ובתכלית השלימות. עיין שם בארוכה.

14 להעיר משיחת ט' חשוון תשנ"ב - שיחות קודש ע' 276: "שיסיפו עוד יותר בהתוועדויות חסידיות מתוך שמחה וטוב לבב, שבהם ידברו בעניני פנימיות התורה. והעיקר - שהדיבור יהא באופן דהבנה והשגה, עד להבנה והשגה בהרחבה, ובהרחבה אמיתית שנעשית ע"י 'פלפול החברים' בזה".

15 ש"פ ויצא ט' כסלו תשנ"ב - התוועדויות ע' 355. וראה שיחת י"א כסלו תשמ"ט - התוועדויות ע' 414: "שמפני סיבות סמכו שהתוועדות שהיתה צריכה להיות במוצ"ק יעשה חסידים (הן האנשים והן הנשים) ביתר שאת וביתר עוז, ובאופן של הרחבה, "רחובות הנהר", ובפרט לאחר שכתב "כלו כל הקיצין", ולאחרי כל התירוצים וכו', ולא נשאר להתמתן אפי' רגע, ואפילו "הרף עין", עד לגאולה האמיתית והשלימה כפשוטה, למטה מעשרה טפחים". ראה שם מילים חריפים.

16 ש"פ ויצא ט' כסלו תשנ"ב - התוועדויות ע' 355.

יהודים, תהי' חדורה באור ובחום החסידי של י"ט כסלו, "ראש השנה לחסידות"¹⁶.

יד. להמשיך ההתוועדויות בימים הבאים דחודש כסלו ומוסיף והולך מיום ליום, י"א, (שהוא כמו אסרו-חג¹⁷), י"ב, י"ג, י"ד¹⁸, ט"ו ("כשקיימא סיהרא באשלמותא"), ט"ז, י"ז, י"ח, ימי ההכנה לי"ט כסלו¹⁹.

טו. בט"ו כסלו שמורה על השלימות דכל החודש, להוסיף שלימות - לכל ראש - בנוגע ללימוד התורה, ובמיוחד בתורת החסידות, ובעבודת התפלה, ובמעשה המצוות, כולל ובמיוחד בצדקה וגמ"ח שהם כללות המצוות²⁰.

17 שיחת י"א כסלו תשמ"ט - התוועדויות ע' 414.

18 ע"ד יום זה להעיר מש"פ וישלח תנש"א - התוועדויות ע' 388: "י"ד כסלו הקשור עם ענין הנשואין, וביום זה מתחיל כבר הענין ד"קיימא סיהרא באשלמותא". וראה שם הלימוד וההוראה בעבודת האדם מתוכנו של היום, "שלאחרי השלימות דיום י"ד בחודש. . . לא מסתפק יהודי עם שלימות נעלית זו, בידעו, ששלימות זו היא הכנה לשלימות נעלית עוד יותר".

19 ש"פ ויצא י' כסלו תשמ"ט - התוועדויות ע' 404: "החל מהתוועדות ביו"ד כסלו, ואחר כך - ימשיכו בזה במשך יום זה, בכל מקום וחוג לפי ענינו, ואחר כך - גם להמשיך במוצאי שבת קודש (לאחרי הבדלה), סעודתא דדוד מלכא משיחא, וביום ראשון (י"א כסלו), ועל דרך זה גם - בימים הבאים, שמתברכים משבת זה י"ד כסלו, והם ימי ההכנה לי"ט כסלו: יום שני (י"ב כסלו), יום שלישי שהוכפל בו כי טוב (י"ג כסלו), יום רביעי (י"ד כסלו), ועאכ"כ ביום חמישי - חמשה עשר בכסלו, כשקיימא סיהרא באשלמותא, סיהרא דכל החודש כולל גם השלימות דישאל (שדומין ומונין ללבנה), וביום ששי (ט"ז כסלו), שהוא גם ערב והכנה לשבת שממנו מתברך י"ט כסלו [ושם ע' 410: "בנוגע ליום ששי - שגם בו יש העילוי דב"פ טוב (ע"ד יום השלישי שהוכפל בו כי טוב)], ועאכ"כ בשבת ט"ב כסלו, וביום הראשון לאח"ז - ח"י כסלו, ערב והכנה לי"ט כסלו. ועד - להתוועדות הכי גדולה ביום י"ט כסלו, ר"ה לחסידות". וראה ש"פ וישלח תשמ"ח - התוועדויות ע' 445-6: "...הפעולות דחודש כסלו, דער חסידישער חודש". . . והן בנוגע לעריכת התוועדויות. . . וכן ההמשך - במוצאי ש"ק, "סעודתא דדוד מלכא משיחא", ועד להתוועדויות ד"ט כסלו - לאחר ההכנה המתאימה, הכנה רבה".

וראה ש"פ ויצא ט' כסלו תשנ"ב - התוועדויות ע' 355: "...וכן גם להמשיך את ההתוועדויות החסידיות במשך חודש כסלו, ובפרט בימים הקשורים עם תורת החסידות ודרכי החסידות".

20 שיחת מוצאי ט"ו כסלו תשמ"ט - התוועדויות ע' 426-7: "ט"ו כסלו מורה על השלימות דכל חודש כסלו. . . שיכולים וצריכים להוסיף ולהשלים בכל עניני העבודה דהימים שלפנ"ז, כולל ובמיוחד חג הגאולה י"ד כסלו, כפי שידע אינש בנפשו' עד כמה יכולים להוסיף עוד יותר אע"פ שכבר פעלו רבות (וכאמור, מכיון שיהודי הוא בלתי מוגבל, בכחו וביכולתו להוסיף בלי-גבול). ועאכ"כ להוסיף ולהשלים (מלשון שלימות) בעניני העבודה שבהוה, וכן בהכנות לעניני העבודה שבעתיד, כולל ובמיוחד חג הגאולה י"ט כסלו, שהוא "חג החגים" (כפי שנקרא ע"י כ"ק מר"ח אדמו"ר נשיא דורנו) - הרי בודאי שענינים אלו צריכים להיות באופן ד"אשלמותא". . . שע"ז תהי' השלימות בכל ג' הקוין-עמודים שעליהם העולם עומד (עולם קטן זה האדם, ועולם כפשוטו, ועד כל סדר ההשתלשלות), תורה עבודה (תפלה) וגמ"ח".